

Majornas Schacksällskap

1907 – 2007

En jubileumstidsskrift om de hundra första åren

Innehåll

Förord och inledning	s. 3-4
Förspel till bildandet	s. 4
Föreningens hundra första år	s. 4-28
Sällskapets lokaler och medlemmar	s. 28
Alla tiders stjärnlag	s. 29-30
Klubbmästerskap	s. 31
Döderhultsgruppen	s. 32-33

Göte Teiffel har skrivit samtliga texter, med undantag för Göran Sernmyrs "Alla tiders stjärnlag" och partiavdelningen. Leif Ström har bistått med korrekturläsning och Max Karle har redigerat materialet och ansvarat för partiavdelningen.

Kontaktuppgifter

Majornas Schacksällskap
Kennedygatan 1 A
414 73 Göteborg

telefon till lokalen: 031-128778
hemsida: <http://www.majorna.org>

Förord

1907 bildades Majornas SS under namnet SK Enighet och 2007 firar vi alltså vårt 100-årsjubileum. I Majdraget har, i 10-årsperioder, belysts denna växlande vandring kantad av höjdpunkter och mindre lyckade händelser. I denna jubileumsskrift finns dessa 10-årsperioder samlade.

Jubileum 1957

En del av våra gamla handlingar har tyvärr förkommit men de vi har kvar är arkiverade i Folkrorelsernas arkiv. Det är dessa skrifter, som ligger till grund för redogörelserna. Så småningom kan vi även ta hjälp av personliga minnesbilder.

Det svenska samhället för 100 år sedan var som bekant långt från dagens. Borta är de lägre klassernas urusla levnadsomständigheter och bristande utbildning. Det är i detta tidsperspektiv vi måste sätta in föreningens tillblivelse. Där vi måste sätta in föreningens tillblivelse. Där direkta

citrat förekommer har vi använt desamma 'ocensurerade'. I dessa citat, *som är kursiverade* förekommer stundtals en haltande språkbehandling men även felstavningar. Detta språkbruk har tagits med och förhoppningsvis har vi därmed kunnat spegla den rätta tidsandan.

Mycket tål att skrattas åt, men mest att hedras ändå.

Inledning

Åren runt sekelskiftet 1900 var Göteborg fortfarande till vissa delar en idyll. Expansionen var emellertid omfattande, ty det moderna samhället höll på att byggas upp och decennierna runt sekelskiftet var det mest intensiva i stadens industriella historia. Textilindustrin var vid den tid den största och på Hisingen började de sedermera så välkända varven att etableras.

Förstaden Majorna hade växtverk, präglad som den ännu var av en oregelbunden bebyggelse. I kvarteren närmast Stigbergstorget hade de för Göteborg så speciella landshövdingehusen börjat byggas och dessa drog sig allt längre västerut. För övrigt bestod fastigheterna av mindre hus med låg standard.

De flesta majborna tillhörde arbetarklassen och fick sin försörjning, bland annat, av näringar knutna till hamnen eller varvsindustrin. På Karl Johansgatan skramlade spårvagnarna fram, sedan några år tillbaka. Parallellt med denna gata låg den mycket äldre, smalare och inte lika prestigefyllda Allmänna vägen.

Nyckterhetsrörelsen var vid seklets början en av de stora folkrörelserna och gjorde en hedervärd insats i den så kallade folkbildningen. I verksamheten ingick bland annat att driva speciella nyckterhetscaféer. På Allmänna vägen låg två av dessa, nämligen Stjärnan och Lovéns.

Det var på denna gata den började - historien om Majornas Schacksällskap.

Förspelet till bildandet

En av stiftarna, den på sin tid välkände kommunalpolitikern Hugo Höglund (1889-1971), har berättat följande:

Schacksammanslutningen Enighet bildades långt tidigare än den 12 november 1907. Schackintresset inom dåvarande nyckterhetslogen Enighet var stor och då särskilt bland de yngre medlemmarna. På logens möten och samkväm tog schackspelet mer och mer överhand och andra intressen blevo åsidosatta. Detta var en nagel i ögat på de äldre medlemmar som menade att den ursprungliga idén med logen tog skada härav. De yngre slog vakt om sitt schackintresse och följden blev att ett spänt förhållande blev rådande inom logen. För att inte inkräkta på föreningsarbetet beslöt dock de schackintresserade att bilda en schackklubb och detta skedde alltså den 12 nov. 1907.

De som bildade klubben var samtliga under 20 år. Även i fortsättningen var ungdomen det dominerande inslaget i förening. För att nämna namn som inträdde i sällskapet i sin ungdom kan uppräknas Oscar Nilsson, Georg Sjökvist, Knut Johansson, Gustaf och Evald Börjesson, Knut Robertsson, Liss Karlsson, Olof Kinnmark och Allan Nilsson m fl.

Ett av de mest intressanta partierna i sällskapets historia kanske? Av ansiktsuttrycken att döma ser det onekligen ut att vara spännande.

Föreningens hundra första år

1907-16

Initiativtagare till den nya föreningen var en ung man inflyttad från Söderhamn vid namn Gustaf Cedergren. Tisdagen 12 november samlades under hans ledning åtta schackintresserade vid Nyckterhetscaféet Stjärnan som låg på hörnet av Allmänna vägen och Styrmansgatan. Byggnaden är numera riven.

Vid bildandet lät Cedergren hälsa stiftarna välkomna med följande fromma förhoppning:

'att den nu påtänkta sammanslutningen skall understödja föreningen fast ännu mer gemytligt och hemtrevligt värka för ett godt kamratskap'.

Enligt protokollet var det åtta intresserade som bildade föreningen, men bara fyra är nämnda vid namn, nämligen Gustaf Cedergren, Hugo Höglund, Henry Bengtsson och Henry Karlsson. Enligt andra handlingar var det nio, som startade föreningen och om detta är riktigt var de övriga följande fem: John Abrahamsson, Edvin Abrahamsson, Klara Larsson, Helga Bengtsson och Magnhild Andersson.

Vid nästa möte 19 november beslutades enhälligt att namnet skulle vara **SK Enighet**, ett namn som var starkt knutet till moderföreningen. Följande vecka valdes den första styrelsen och ordförande blev inte oväntat Gustaf Cedergren. Henry Karlsson blev sekreterare och Henry Bengtsson fick ta hand om kassan.

Lokalfrågan var i början det stora bekymret. Hyra in sig på caféer var visserligen vanligt i det dåtida föreningslivet, men egen lokal var självfallet ett mål att sträva mot. Därför tillsattes en lokalkommitté, som fick i uppdrag att skaffa en egen lokal. Den lyckades dock inte något vidare, för när den rapporterade om sitt misslyckande står det så här i aktuell paragraf: *Lokalkommitten avlivades*. Det var sannerligen inte lätt att vara kommitterad på den tiden.

Söndagen 12 april 1908 är en av de stora dagarna i föreningens historia, då spelades nämligen den första lagmatchen. En vänskapsmatch hemma mot Olskrokens SK, som slutade med förlust med 2 - 3.

Bordsresultat:

G. Cedergren - H. Bengtsson	0 - 1
J. Abrahamsson - Lindberg	0 - 1
H. Bengtsson - D. Norman	0 - 1
R. Johansson - G. Holmer	1 - 0
F. Berg - K. Berndtsson	1 - 0

Enligt stadgarna var det endast spelare, som var organiserade nykterister, som kunde vara medlemmar i föreningen och detta krav var självfallet en

I den här skriften kommer du att få ta del av nio partier från Majornas medlemmar, från olika tidsepoker. Kvaliteten på partierna är en blandning av allt ifrån högsta Ståhlberg-klass till en missad endragsmatt.

Ett av föreningens äldsta bevarade partier spelades mellan två av klubbens förste ordförande och hans högra hand, kassören.

Parti 1

Henry Bengtsson -
Gustav Cedergren
Göteborg, 1909

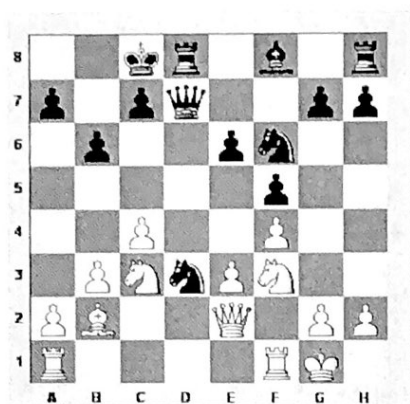
1. f4 d5 2. e3 f5 3. Sf3 e6 4. b3 b6
5. Lb2 La6 6. Lxa6 Sxa6 7. 0-0
Dd7? 8. De2 (8. Se5 De7 9 Dh5+
g6 10. De2! var ännu bättre) Sc5 9.
c4 0-0-0 (diagram)

Svarts öppningsspel har varit skakigt. Kanske hoppades han med lång rockad att komplicera spelet, men svårast blev det trots allt för honom själv.

10. Sc3 Sf6 11. d3 dxc4 12. dxc4
Sd3? (diagram nästa sida)

Ett allvarligt misstag från Cedergrens sida. Efter 12... Dd3 har svart fortfarande mycket att spela för. Partidraget ställer svart inför stora svårigheter direkt.

12... Sd3 var ett misstag

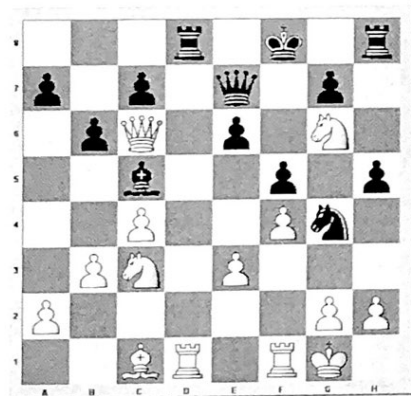
13. Tad1 Lc5 14. Se5 De8 15. Sxd3 Sg4

Nu hade kassör Bengtsson all anledning att vara nöjd. Med en hel pjäs mer gäller det nu bara att undvika större misstag.

16. Lc1 De7 17. Df3 h5?

Svart är åtminstone konsekvent i sitt riskfyllda spel, men här var Kb8 givetvis en nödvändighet för att över huvud taget vara kvar på banan en stund till.

18. Da8+ Kd7 19. Se5+ Ke8
20. Dc6+ Kf8 21. Sg6+ (diagram)

Vad kallas en sådan här gaffel för – en treudd? Partiet är givetvis över efter detta.

21... Kf7 22. Sxe7 Txd1 23. Txd1 Lxe3+ 24. Lxe3 Sxe3 25. Te1 Sc2 26. Dxe6+ Uppgivet

omständighet som gjorde att rekryteringsbasen blev väldigt smal. Av ren överlevnad fick därför denna bestämmelse tas bort våren 1908 och genast blev det lättare att knyta duktiga spelare till sällskapet. De som värvades, trots konkurrens från annat håll, var bland annat Oscar Nilsson och Georg Sjökvist. Båda så småningom elitspelare av första rangen, kända långt utanför föreningens väggar.

De båda ingick i det 6-mannalag som tog spår-vagnen österut för revanschmatch mot Olskrokens SK, som besegrades med 4 - 2.

I stadgarna stod det att styrelsen skulle väljas varje halvår. Detta gjorde att under 1908 valdes hela och delar av styrelsen under fem olika möten. En medlem satt t ex som ordförande under sex(!) dagar.

Banden till nykterhetsrörelsen började allt mer att försvinna och på ett möte 9 juli 1908 lät det så här i ett protokoll: *Med 5 röster mot 3 beslutades att ändra namnet till Majornas Schacksällskap.*

Efter tio månaders verksamhet utsågs den egentlige stiftaren Gustaf Cedergren till sällskapets förste hedersledamot. För att rädda kvar en medlem i föreningen, C. V. Östman, utsågs denne till andre hedersledamot, men när densamma vid nästa match mot

Olskroken satt vid ett av motståndarnas bord berövades han sin hedersutmärkelse vid nästa möte.

1909 hade införskaffats klubbmärke och medlemmarna fick betala detsamma med 1.50 styck. Samma år bildades en föregångare till Göteborgs Schackförbund under namnet Centralstyrelsen. Sällskapet hade att utse en representant som skulle föra dess talan. Centralstyrelsen gav i uppdrag åt den driftige manhemiten Martin Andersson att hos den berömda träsnidare Axel Petersson, mera känd som *Döderhultarn*, beställa en sådan grupp bestående av två schackspelare och två åskådare. Denna

grupps historia är så märklig att den följer i egen artikel efter denna berättelse.

Det var som tidigare nämnts svåra tider för den kroppsarbetande befolkningen och under 1910 emigrerade två medlemmar till USA, nämligen Gustaf Cedergren och Fritz Berg, och året efter följde Gustaf Kristensson. Samtliga tongivande i sällskapet hittills så korta historia.

1913 togs det förnuftiga beslutet att styrelsen skulle väljas för ett helt år i sänder mot förutvarande halvårsvis. Det praktiska hade segrat. Året efter slopades den märkliga befattningen som finanssekreterare. Vari arbetet i denna befattning bestod, vid sidan om kassörens arbete, är svårt att förstå.

Vid årsmötet 1915 utsågs Karl Berndtsson till ordförande. Samtidigt beslutades att densamme skulle ingå som sällskapets representant i det nybildade Göteborgs Schackförbunds interimsstyrelse. Vid sidan om detta administrativa arbete vann han dessutom sällskapets sommarturnering.

1916 är ett de mera märkliga åren i vår historia. Den nordiska kongressturneringen i Köpenhamn, dit tre medlemmar, Karl Berndtsson, Allan Nilsson och Oscar Nilsson hade anmält sig, orsakade en märklig inre strid. Anledningen var att en annan medlem tog initiativ till en insamling för att stötta de tre resenärerna. Insamlingen väckte förvåning hos en del medlemmar och Karl Berndtsson, som alltså var ordförande, kallade sällskapet till ett extra möte. Vid mötet beslutades till slut att sällskapet inte skulle åtgärda något i frågan. I turneringen på sommaren blev framgångarna emellertid över förväntan. Karl Berndtsson blev nordisk mästare före Oscar Nilsson och Allan Nilsson fick dela 4-5 plats i kl 2.

På hösten hölls det ett möte vari denna känsliga fråga åter kom upp till debatt och där det framkom att en del av den insamlade medlen hade förkommit. Efter att en medlem uteslutits på grund av illojalitet,

Parti 2

F G Bengtsson – Oscar Nilsson
Lund, 1918

Partiet mellan Oscar Nilsson och författaren Frans G Bengtsson publicerades i Tidskrift för Schack. E. Jacobsons kommentarer är hämtade därifrån om inte annat anges.

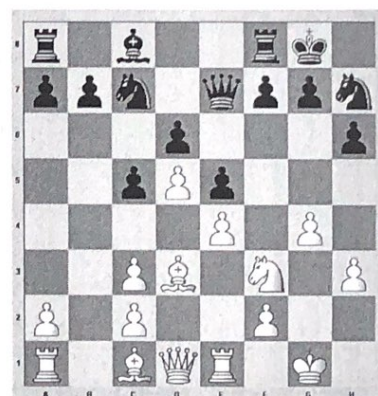
1. e4 e5 2. Sf3 Sc6 3. Sc3 Sf6
4. Lb5 Lb4 5. O-O O-O 6. d3 d6

Den s k Svenonius-varianten. 6... Lxc3 7. bxc3 d5 etc. är enligt dr. Tarrasch och dr. Krause att betrakta som en vederläggning af d3.

7. Lg5 Lxc3 8. bxc3 De7

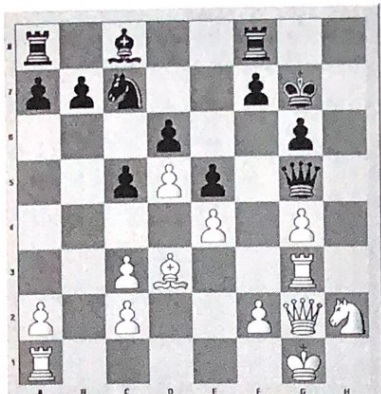
Collijns lärobok rekommenderar här Ld7! För att på 9. Te1 spela Se7.

9. Te1 Sd8 10. d4 Se6 11. Lc1 c5
12. d5 Sc7 13. Ld3 h6 14. h3 Sh7
15. g4 (diagram)

Härigenom förhindrar hvit f5, men får istället en svag g-bonde. Det riktiga vore 15. Sh2 och på f5 16. f4.

15... h5 16. Sh2 Dh4 17. Df3
hgx4 18. hgx4 Sg5 19. Lxg5 Dxc5
20. Dg2 g6 21. Te3 Kg7 22. Tg3
(diagram nästa sida)

Bättre är troligen Th3.

22... Th8 23. Sf1 Ld7 24. Se3
Th4 25. Kf1 Tah8 26. Ke2 Th2
27. Df3 Se8 28. Tag1 Kf8

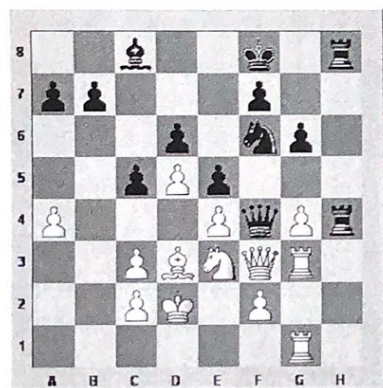
För att i händelse af ett eventuellt hot på d6-bonden kunna gardera den med kungen.

29. Tb1 Lc8 30. Tbg1 T2h4
31. a4

Att föredraga är Kd1 för att kunna spela Le3 och på Df4, Sg2.

31... Sf6 32. Kd2? Härpå går partiet förlorat för vit.

32... Df4 (diagram)

33. Ke2

På c4 följer Dxf3 34. Txf3 Sxg4.

33... c4! 34. Sxc4 Om Lxc4 så Sxc4 35. Tg2? Sxc3+

34... Lxg4 35. Txxg4 Txxg4
36. Txxg4 Dxxg4 37. Sxd6 Dg5

begärde även Karl Berndtsson sitt utträde ur föreningen, vilket föranledde en stunds debatt. Flera talare ansåg att hans utträdesansökan icke borde beviljas förrän han uppklarat sitt mellanhavande med sällskapet och deras medlemmar. Mötet beslöt dock godkänna skrivelsen, d v s hr Berndtssons utträde på egen begäran samt utsåg hr Verner Rasmusson och hr Oscar Nilsson att uppgöra sällskapets affärer med honom.

På det mera schackliga planet kan noteras att i GSF:s första turnering deltog Majorna med 19 spelare och av dessa erövrade 16 pris, däribland samtliga förstapris.

Därmed vart de tio första åren genomspelade med sammanlagt 33 lagmatcher. Medlemmarna hade samlats till 121(!) möten och drygt 100 personer hade varit medlemmar, varav ungefär en tredjedel återstod.

1917 - 26

Den långt utanför MSS omstridde Karl Berndtsson, under några år medlem, hade under stort rabalder lämnat sällskapet. Till ordförande efter honom hade utsetts Knut Robertsson, sedermera en av sällskapets mera bemärkta personligheter. Vid årsmötet i januari valdes han till ordinarie ordförande. En befattning han hade året ut, för att återkomma som sällskapets förste talesman under 1921-1932 och 1937-1942.

Under året utsågs under stort bifall August Nilsson, äldre bror Oscar Nilsson, till Sällskapets andre hedersledamot. Under december erövrades Döderhultsgruppen för alltid av MSS.

10-årsjubileet arrangerades i januari 1918, med en jubileumsturnering som Constantin Harald vann och därefter hölls en fäst på Henriksberg där bland andra inbjudna Herr Nyholm från Stockholm närvaro och underhöll sällskapet med en simultanmatch. Harald vann även SM klass I samma år.

I början av 1919 togs det något märkliga beslutet, att person för att vinna inträde skall vara fyllda sexton (16) år.

Längre fram på året avsåg sig Robertsson ordförandeposten och turneringsledarsysslan efter han blivit förolämpad av en annan medlem. Under resten av 1919 upprätthölls ordförandeposten av H V Rasmusson.

Kaffedrickande är en last, som även schackspelare är beroende av och sekreteraren föreslog att kaffeservering och schackspel ej skulle få förekomma å sällskapets möten. Förslaget bifölls utan debatt.

Medlemsmöten hölls med jämna mellanrum och vid ett tillfälle diskuterades det vid simultanmatcher ofta förekommande oskicket att spelare bland åskådare allt som oftast anser sig böra biträda deltagarna med råd. Efter en ingående diskussion, om för och nackdelar med denna hjälp beslutades att detta enligt förslagsställaren vara förkastligt.

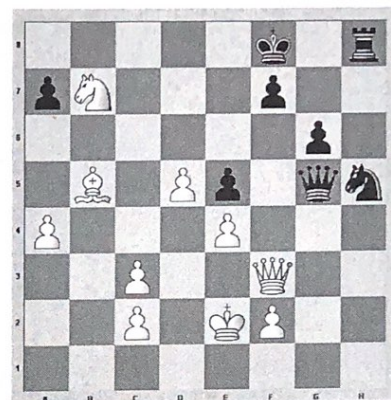
Medlemsavgifternas inbetalning, eller rättare sagt den dåliga betalningsmoralen, väckte återigen debatt efter det att styrelsen i samband med en klubb-tävling beslutat avdraga pristagarna de obetalda medlemsavgifter från de prispengar de spelat till sig. Debatten utmynnade i att till nästa tävling skulle endast de medlemmar få delta, som gjort rätt för sig.

I början spelades en propagandamatch mot Manhem med 50 spelare från vardera laget och MSS segrade med 30½ mot 19½. Det var tider det...

I början av 1926 hade GSF sänt ut ett cirkulär till de olika föreningar vari medlemmarna uppmanades att alltid uppträda på ett värdigt sätt i Förbundets lokal. MSS ordförande kompletterade denna klagolåt med att detta gällde inte Sällskapet medlemmar, vilka alltid uppträtt på ett hedrande sätt.

38. Sxb7 (38. De3 hade varit ett bättre försök, reds anm.) Sh5

39. Lb5 (diagram)

I Jacobsons kommentarer får Nilssons nästa drag, Dc1, ett utropstecken. 39... Sf4! är mycket starkare och avgör partiet direkt, t ex efter 40. Kd2 Sg2+ 41. Ke2 Th3 (reds anm.)

39... Dc1 40. Kd3 Sf4+ 41. Kc4 Th3 42. Dg4 Da3 43. Dc8+

Äfven på f3 samt Lc6 är vit förlorad.

43... Kg7 44. Uppgivet

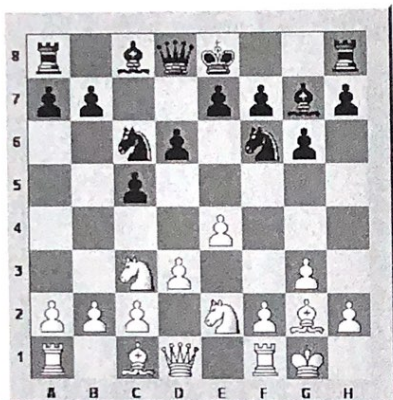
Parti 3

Henric Carlsson –
Knut Robertsson
Göteborg, 1928

Knut Robertsson vann KM två gånger (1922 och 1940) och var med i Döderhultslaget 1917. Genom sitt långa ordförandeskap och sina schackskolor tillförde han föreningen oerhört mycket. Han var även sekreterare i Sveriges schackförbund under många år. Här möter han en av sina schackskoleelever, Henric Carlsson, som utvecklades till en av klubbens starkaste spelare till dess att han lämnade MSS i samma veva som Gideon Ståhlberg i början av 1930-talet.

1. e4 c5 2. Sc3 Sc6 3. g3 g6 4. Lg2
Lg7 5. Sge2 d6 6. 0-0 Sf6 7. d3
(diagram)

Den här uppställningen i slutet
sicilianskt, med 5. Sge2, spelades
också flitigt av Karpov – knappt
fyrtio år senare.

7... Ld7 8. a3

Vanligare är 8. h3, som ofta följs
upp med Kh2 och f4.

8... Dc8 9. Sf4

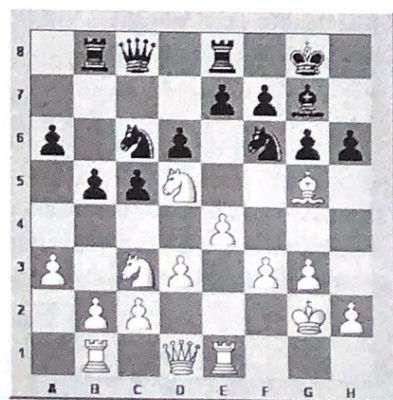
Nu var h3 givetvis för sent.

9... 0-0 10. Tb1 Te8 11. Ld2 Tb8
12. Te1 b5 13. Sfd5

Vit tar till slut första steget över på
motståndarens planhalva.

13... Lh3 14. f3 (14. Sxf6 Lxf6 15.
Sd5 Lg7 16. Lc3 var att föredra.)

14... Lxg2 15. Kxg2 a6 16. Lg5
h6? (diagram)

Ur ett höstmöte kan ur protokollet från 9 september
följande citeras: *Inträde i sällskapet beviljades herr
G. Ståhlberg.* Han var då 17 år och hade därmed
börjat sin legendariska schackliga bana.

Ordföranden Knut Robertsson meddelade att en *s k*
schackskola för nybörjare och mindre försigkomna
spelare av honom startats i sällskapet lokal. Under-
visningen avslutades med en turnering för
deltagarna, som uppdelats i sex grupper med 6 - 7
deltagare i varje och där förstapristagarna beviljades
fritt inträde i sällskapet.

Denna schackskola följdes av flera, som efterhand
gav MSS många och så småningom mycket ton-
givande medlemmar.

1927 – 36

Året 1927 började med att en medlem vägrade att
spela i lagmatcher, enär han ej var nöjd med den
tolfte plats, han erhållit i laget. Han hade därefter
ansökt om utträde ur sällskapet. Föreningen beslut-
ade i stället att diskvalificera honom året ut, *samt att*
upptaga hans utträdesansökan, då samtliga med-
lemsavgifter blivit inbetalda.

Ekonomi var ständigt ett bekymmer och efter en
anordnad 'nattiné' på Konserthuset, visade det sig
att tillställningen, i stället för vinst, hade gått med
ett par hundra kronor i förlust. Ordförande Knut
Robertsson lyckades få den dåvarande nöjesskatten
återbetald och en del avskrivningar av annons-
kostnaderna. Då blev det vinst med kr. 17:20 kr i
stället.

20-årsjubileet stod för dörren och ekonomin var
som sagt inte den bästa. Därför togs ett beslut att
sända ut tiggARBrev 'till chefer för större företag och
mera välsituerade privatpersoner.' Några större
bidrag gav inte detta nya grepp. Jubileumsfesten
hölls i början av 1928 och kostnaden för deltagande
i densamma sattes till 6.50 kr för damer och 7.50 för
herrar. Frihet - jämlikhet - systerskap.

Gideon Ståhlberg, som blev medlem i Majornas SS 1925 hade nu börjat sin schackligt internationella karriär, då han för Sverige vid schackolympiaden i Haag blev bäste svensk med nio erövrade poäng av femton.

1929 startade inte så bra, för i förbundets A-serie förlorades samtliga matcher och med endast 7½ individuella poäng. Enda trösten var SK Kamraterna hade fått nöja sig med 6½ poäng. Orsaken till det klena resultatet var bland annat värnplikt för några av spelarna, sjukdom samt arbetsförhinder. Trots ekonomiska uppoffringar i form av resebidrag och ersättning för förlorad arbetsförtjänst för en av spelarna, var det oundvikligt att förlora en del poäng utan spel.

Inför den kommande spelsäsongen 1930 -31 kallades medlemmarna till ett möte. Planerna gick ut på att i särskilda träningsgrupper förkovra de aktuella spelarna ännu mer, med ett bättre resultat som följd. Ett tjugotal aktuella hade kallats, men endast sex mötte upp. Trots detta ringa intresse beslutades att fullfölja planerna.

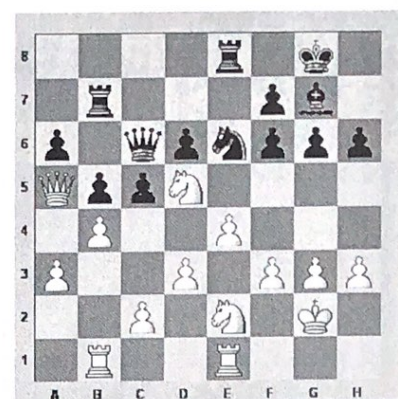
Till kassörens förtvivlan och styrelsen till bekymmer, var kassabehållningen vid ingången till verksamhetsåret 1930-31 endast kronor 24:78.

Medlemsavgifterna var ständigt uppe till debatt och styrelsen väckte förslag i februari 1931, att avskriva obetalda medlemsavgifter för såväl 1929 som 1930. En livlig debatt vidtog och med rösterna 11 för och 4 emot godkändes styrelsens förslag. De lojala, som hade betalat, var nog de som var emot förslaget.

I oktober hade GSF framfört klagomål på vissa föreningars medlemmar: *att de haft sitt tillhåll på förbundslokalen varigenom intresset för den egna klubbens verksamhet i hög grad minskats. Ordföranden påpekade att detta kanske ej i så hög grad gällt vårt Sällskap.*

Springarslaget på d5 först är möjligen starkare, för att undvika att dra på sig en dubbelbonde.

17. Lxf6 exf6 18. Dd2 Tb7 19. h3 Sd4 20. Se2 Se6 21. Da5 Dc6 22. b4 (diagram)

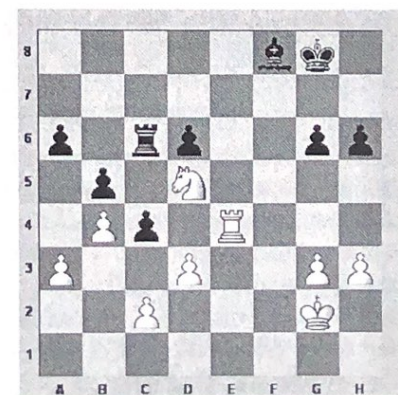

Med vits två senaste drag har han börjat slå knut på sig själv, men det lurade inte Knut, som satt på andra sidan av brädet.

22... Sc7 23. Sef4 f5 24. Sxc7 Txc7 25. Sd5 Tcc8 26. Te2 c4 27. Tbe1 fxe4 28. dxe4 f5 29. Db6 fxe4?

Efter slagen som följer nu kommer vit ut något bättre i slutspelet. Svart hade behållit initiativet med 29... Dxb6 30. Sxb6 cxd3 31. cxd3 Tc3.

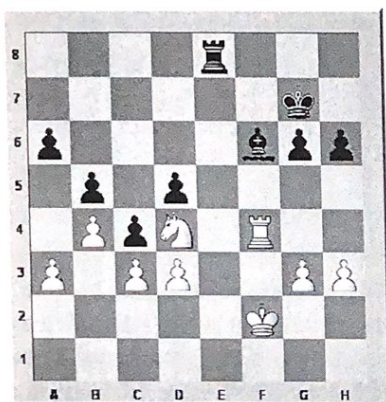
30. Dxc6 Txc6 31. Txe4 Txe4 32. Txe4 Lf8 (diagram)

Partiet har böljat fram och tillbaka och nu hade vit chansen att koppla greppet i slutspelet med 33. *dx4!* Poängen är att 33... *Txc4* faller på 34. *Txc4 bxc4* 35. *a4* och att 33... *dx4* inte går på grund av 34. *Te7! Kh8* 35. *Td7* där svart kommer att plågas länge.

33. Sf4? Kf7 34. Kf2 Lg7 35. Se6 Lf6 36. Sd4 Tc8 37. Ke3 d5 38. Tf4 Te8+ 39. Kf2 Kg7 40. c3?

Vit hade en svår ställning redan och efter 40. c3 går det snabbt utför.

40... Lg5 (40... Le5! med idén 41. Tf3 Lxd4 42. cxd4 c3) 41. Tg4

Nu är vits ställning helt hopplös.

41... Le3+ 42. Kg2 h5 43. Sf5+ Kf6 44. Sxe3 Txe3 45. Td4 Ke5 46. g4 Txd3 Uppgivet

Torsten Skredsvik är näst efter Terje Torgheim den som har haft störst framgång i klubbmästerskapet. Han har inte mindre än elva inteckningar. I parti 4 som börjar på nästa sida möter han Allan Nilsson, som var medlem i MSS 1915-1917 och svensk mästare under ett par år på 20-talet. De omfattande kommentarerna är Allan Nilssons.

Vid verksamhetsårets början 1931-32 hade kassa-behållningen ökat till 44:48. Gyllene tider...

1932 meddelades de medlemmar, vilka betalt sin medlemsavgift, att de ägde rätt att hos kassören få ett medlemskort från GSF, vilket berättigade innehavaren tillträde till förbundslokalen. Ett riktigt VIP-kort.

25-årsjubileumsfest hölls i Idrottsgården på Heden, med sedvanliga återblickar på de gångna åren, där två av stiftarna Henry Karlsson och Henry Bengtsson hade inbjudits. Festligheten avslutades med en blixturnering, där första och andrapriset var ett cigarettetui. Tredjepristagaren fick nöja sig med supé för en person vid årsfesten. *Röka tobak är ett bruk, som vi från Indien lärde...*

1933 utsågs den mångårige ordförande och mycket driftige Knut Robertsson till hedersmedlem. För ett insamlat belopp hade därtill inköpts en rökbord. Robertsson ansåg, *sig ej kunna emottaga hedersledamotskapet, enär frågan enligt hans mening ej behandlats rätt.*

Lokalfrågan, var utöver ekonomin, det ständiga bekymret och 1 oktober 1933 gjordes det en ny flytt. Denna gång till Sprängkullsgatan, där en utmärkt lokal kunde disponeras på tisdags- och torsdagskvällar. Hyresvärd var, som det sades Folkdansareförbundet, som då egentligen hette 'Svenska Ungdomsringen för bygdekultur'. För att finansiera lokalhyran, den aktningvärda summan 7:- kr per kväll, bildades en garantiförening, som skulle ansvara för hyran för den kommande säsongen. Denna lokal var föreningens nionde i ordningen på tjugosex år.

Luciafest anordnades med dans för medlemmar och deras dambekanta. För att hålla nere kostnaden, skulle varje herre medtaga ett paket som skulle auktioneras bort. Aktionen inbringade det svindlande beloppet av kronor 47.00.

De av Robertsson ledda schackskolorna, medförde efterhand att de flesta av deltagarna efter skolans avslutning, blev medlemmar i sällskapet. I den slutförda skolan, med från början ett hundratal deltagare, blev sjutton ungdomar nya medlemmar. Bland dessa en då drygt 16-årig yngling vid namn Carl-Olof Wiman.

Ekonomi var som tidigare sagt ett bekymmer och efter en erinran från Sveriges Schackförbund i juni 1934 angående förfallna avgifter, uppdrogs åt sekreteraren att anhålla om anstånd av betalningen till hösten. Det förfallna beloppet 24 kronor inbetalades i oktober. Men det kvarstod skulder för såväl 1932 som 1933 med 24 respektive 26 kronor.

I samband med årsmötet avgick kassören Arvid Wallander efter sexton långa och mindre bemedlade år. Stackars man, vilka bekymmer!

I november 1934 besöktes föreningen av landslagsspelaren Gösta Stoltz, vilken gav en simultan mot 16 spelare. Han vann 12 partier, spelade 2 remier och förlorade 2 matcher. För detta erhöll Stoltz 1 krona per motståndare. Sålunda hela 16 kr.

Protokollen från åren 1936 - 37 har inte återfunnits. Vi vet dock att från den fina lokalen på Sprängkullsgatan skedde avflytning 1934. Därefter gjordes det flyttning varje år under 1935 - 37. En stagnation var på gång och mera bekymmer väntade.

1937 -46

Medlemsantalet i början av den här perioden lågt vid drygt ett 30-tal och de obligatoriska lokalbytena skedde, kan man tycka, allt för ofta. 1936 hade föreningen under 31 år haft tolv olika lokaler och vid periodens slut ytterligare fyra. Sammanlagt sexton stycken. Det märkliga var, att alla dessa lokaler, förutom den vid sällskapets bildande 1908, låg i trakterna runt Järntorget. Detta så välkända torg ligger som bekant inte i Majorna.

Parti 4

Torsten Skredsvik –
Allan Nilsson
Göteborg, 1947

1. d4 Sf6 2. c4 d6

Ledande teoretiker anse väl, att detta det s.k. "Gammalindiska försvaret" ej har någon större betydelse i kampen mot "damgam-bitshjältarna" och lita er till de "Nimzoidiska", "Kungsindiska" och "Grünfeldska" försvaren, men taktiker erkänna säkert det berättigade i detta gamla på många håll kanske avglömda spelsätt. De vanliga uppslagsböckerna räkna i vanlig mening varianter och motståndaren måste därför antingen spela efter eget huvud eller sköta uppmarschen efter den kungsindiska mallen, i vilket spelsätt för övrigt svart länge har goda möjligheter att övergå.

3. Sc3 Sbd7

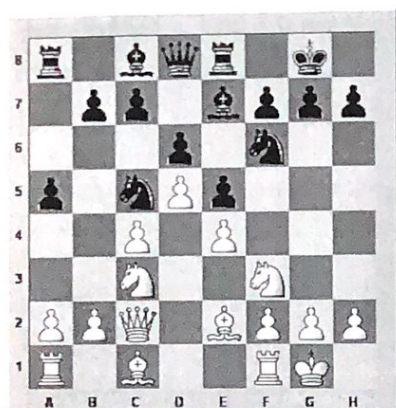
Det är möjligt att svart här kan spela 3... Sc6 för att på 4. d5 fortsätta med Sc6-b8-d7-c5 etc., men det är en annan historia eller ett annat parti.

4. e4 e5 5. Sf3 Le7 6. Le2 0-0 7. 0-0 Tfe8 8. d5

Detta upphävande av spänningen i centrum är mycket vanlig i kungsindiska spelsätt, men är icke desto mindre ganska betänkligt, då det ger svart utmärkta angreppsobjekt i bondeformationen c4-d5-e4.

En annan skuggsida av textdraget är att fältet c5 blir tillgängligt för svarts springare, som är svår att fördriva. En i gladiatorns tycke mer utsiktsfull behandling av ställningen erbjöd här 8. Tfe1 åtföljt av Lf1 och så vidare.

8... Sc5 9. Dc2 a5 (diagram)

Efter 9... a5

För att säkra c5-springarens ställning mot bondeangrepp, då på a2-a3, a5-a4 ska följa med eventuellt en passantslag p b3. Likväl är den svarta springarens ställning på c5 ej definitivt klar, ty vit skulle nu ha kunnat tillämpa dr Tarrasch välkända om än något tidsödande recept b2-b3 åtföljt av a2-a3 etc. och snarast b3-b4 och därmed uppnått sitt syfte.

10. h3?

I den kanske vällovliga avsikten att kringskära den svarta damlöparens verksamhet begår vit med textdraget ett för partiets utgång grundläggande fel och påtager sig en ödesdiger försvagning av kungsflygeln. Bättre vore att förfara så som i föregående anmärkning skisserade.

10... Lf8 11. Lg5?

Schablonmässig utveckling enär förutsättningen för fångselingens utnyttjande ej kan siktas inom överskådlig tid. Löparens rätta plats är e3.

11... h6 12. Lh4 g6!

Givetvis riktigt, då svart bör reservera sig möjligheterna att som i anmärkningarna till vits 8:e drag berördes angripa vits fastlåsta mitt-

År 1938 diskuterades den eviga långbänken om medlemsavgifterna och det beslutades att alla obetalda medlemsavgifter skulle slopas med motiveringen *'för att få så många som möjligt att spela, hellre än att de inte skulle visa sig alls.'* Den gamla vanliga visan - de lojala fick försörja de som hade dåligt minne.

Det andra världskriget bröt ut 1939 och det märkliga var att under krigsåren steg medlemsantalet, trots att landets manlighet kallades in under fanorna. Denna för fosterlandet så viktiga insats drabbade i synnerhet alla schackklubbar. *Sveriges beredskap var god*, hette det som bekant från statsmannahåll.

Året efter var lokalfrågan åter uppe till debatt och för att lösa det problemet bildades en garantiförening vars medlemmar skriftligen skulle garantera en viss summa för att hyra en bättre lokal. Vid årsfestens planerande föreslogs att densamma skulle ske *'utan damer, emedan tiderna, som var och en vet, nu äro så allvarliga att någon större fest knappast lämpar sig i dessa krigstider'*. Frihet, jämlikhet, damsällskap.

Det lades även ett förslag att slopa medlemsavgiften *'och i stället ta betalt för varje spelkväll som medlemmarna äro närvarande med 25 öre per gång'*. Det stannade vid ett förslag, för kassören hade väl tillräckligt att göra?

Vi stannar kvar under 1940, för i tidningen Hyresgästen dök det upp en insändare vari det önskades att *'Döderhultspriset'* åter skulle ställas upp som vandringspris. En märklig plats för en schackartikel i en tidning som var hyresgästernas organ. Men om vi vet att Martin Andersson var redaktör för tidningen och en gång initiativtagare när priset sattes upp 1911, kanske det blir lättare att förstå. MSS styrelse avslog självfallet denna begäran.

1941 är det redovisat i årsberättelsen att den gångna säsongen var livligare än på många år och medlemsantalet var i stigande. Medlemsantalet var 46 och hälften var nya, men, under året hade endast tre lagmatcher spelats...

Medlemmarna var upptagna av förbundets arrangemang varför den egna spellokalen var mer eller mindre avfolkad. Därför bestämdes det att endast ha lokalen öppen på tisdagskvällar. Detta beslut till glädje för kaféinnehavaren som slapp att elda i de tre rummen. Det var som bekant kristider och ved kostade också pengar.

I januari blev det problem. Ordföranden och redaktören på tidningen Ny Tid, Knut Robertsson, meddelade att han inom en snar framtid skulle tillträda en ny befattning i 'Vi Hyresgäster' i Stockholm. Knut Robertsson hade under sina år i MSS varit en av stora pådrivarna och ordförande under tre perioder och sammanlagt under sjutton år. Vice ordföranden Edvin Andersson fick överta klubban, som han höll i sin hand några år framåt.

Medlemsantalet var sakta på väg uppåt, trots beredskapstider. 1945 var antalet imponerande 60 personer.

1946 var det dags för ny flyttning. Denna gång till IOGT:s lokal på Norra Allégatan 6. Detta eviga flyttande påverkade självfallet verksamheten.

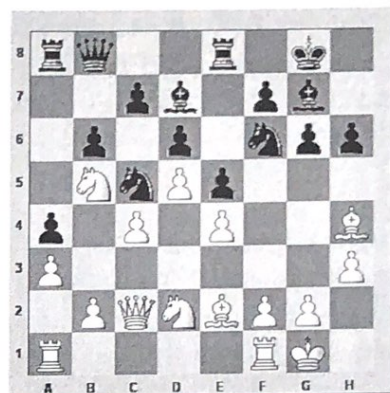
Evald Börjesson, som under många år var en av föreningens mera tongivande medlemmar med flertalet år i styrelsen, hade en son Erik, som ibland besökte sällskapet och deltog i verksamheten. Inför årsmötet 1946 var det problem att få ledamöter till styrelsen, i synnerhet en ordförande. Detta löstes på ett mera ovanligt sätt genom att Evald Börjesson då föreslog sonen Erik som ordförande, trots att denne formellt inte var medlem.

bönder. Vit borde i sitt tolfte drag för sista gången placerat löparen på e3.

13. Sd2 Lg7 14. Sb3 b6 15. a3 Ld7 16. Sd2

Vit vill ej ta konsekvenserna av sin springarmanöver – avbyte på c5 och får senare anledning att ångra detta.

16... a4 17. Sb5 Db8 (diagram)

Avsäg att skydda punkten d6 för att eventuellt kunna fortsätta med e7-e6 osv. Det är anmärkningsvärt att detta drag och ej det till synes starkare Dc8, som troligtvis endast tvingat vit att i tid konsolidera sin kungsställning, leder till det snabba och rätt intressanta slutet. Det bästa draget är icke alltid bäst!

18. f3 Sh5 19. b4 axb3 e.p. 20. Sxb3 Dc8! 21. Kh2 Lxh3!

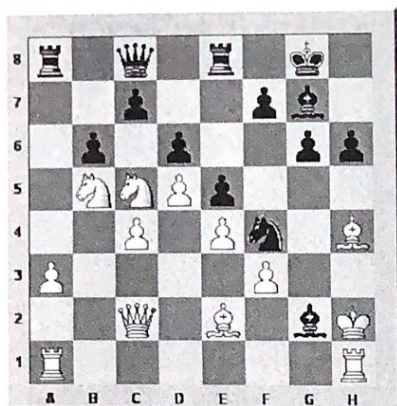
Elegant och avgörande, då vits kungsställning därmed slås i spillror. Om 22. gxh3 så 22... Sf4 jämte matt i några drag!

22. Th1 Sf4 23. Sxc5

Detta för vit i 16:e draget så motbjudande avslag, verkställes nu enär svart bland annat också hotar materialvinst medelst Sxe2 jämte Sxb3 eller omvänt. Men bättre om ej heller tillfyllest vore Lf1.

23... Lxg2! (diagram)

24. Kg1 Lxh1 25. Ld1 Lg2 26. Lg3 Dh3 27. Kf2 Sh5 28. Lh4 g5 29. Ke3 gxh4 30. Sxc7 Dg3 31. Df2 Dg5+ 32. Kd3 Sf4+ 33. Kc3 bxc5 34. Sxe8

Något vill han ha åter! Men det psykologiska tillfället att giva upp försummas.

34... Txe8 35. a4 h3 36. a5 h2 37. La4 Ta8 38. Lc6 Txa5! och vit gav upp

Ty efter Txa5 tager svart en ny dam och verkställer snabbt mattsättningen! Ett om icke felfritt så dock av svart gott anlagt angreppsparti.

Gideon Ståhlberg lämnade som bekant Majornas SS år 1932. Parti 5 är spelat femton år senare, men ska enligt Ståhlberg ha varit hans bästa parti under hela schackkarriären.

Parti 5

Gideon Ståhlberg – Michel
Buenos Aires, 1947

1. d4 d5 2. c4 c6 3. Sf3 Sf6 4. e3 e6 5. Sbd2 a6 6. b3 Sbd7 7. Ld3 Da5 8. Dc2 La3 9. Lxa3 Dxa3 10. O-O Dd6 11. Tae1 O-O 12. c5 Dc7 13. e4 dxe4 14. Sxe4 h6 (diagram nästa sida)

Mötet accepterade det kanske lite ovanliga förslaget och den då 25-årige Erik Börjesson valdes till MSS första talesman, samtidigt som han invaldes i föreningen. Posten som ordförande innehade han sedan i tjugoåttio år i följd. Ett förmodligen oslagbart klubbrekord!

1947 – 56

När 1948 inleddes höll MSS sedan några år till i IOGT:s lokal på Norra Allégatan 6. 1955 var adressen Viktoriaskolan på Linnégatan 13.

Vid ett möte 1950 diskuterades placeringen av en spelare på fjärde bordet vid klubbträffar. Frågeställaren menade att det fanns bättre spelare och att vederbörande borde flyttas ner några platser. Efter diskussion och omröstning fick den ifrågasatta medlemmen behålla sin placering. Detta var alltså före rankingens införande.

En hetsig diskussion hölls på ett möte 1953 angående ett eventuellt inval av en ny medlem, som av många inte ansågs ha den rätta klubbkänslan. Det var för och mot densamme och mer eller mindre vänliga åsikter byttes om honom och mellan en del av medlemmarna. Frågan bordlades på ett möte för att tas upp igen på nästa. Vid detta nästa möte invaldes den aktuella kandidaten med 28 röster för, 15 emot och 1 nedlagd. 7 medlemmar begärde därefter omedelbart utträde ur föreningen och lämnade lokalen för alltid.

Vid sommarens SM i Växjö blev Ove Kinnmark svensk juniormästare.

1957 - 66

Årsmötet 1957 hölls på 50-årsdagen 12 november och ordföranden erinrade om att Sällskapet hade haft sina mörka perioder. Namnet Enighet, som föreningen hette första halvåret, förpliktigar dock menade han. MSS har även haft ljusa perioder. Vi är exempelvis den enda av stadens schackklubbar, som har en egen lokal,

nämligen Norra Allégatan 6. Denna har MSS själv disponerat sedan året innan.

50-årsjubiléet, 1957, hölls på restaurangen S:t Erik vid Lilla Bommen. Till detsamma var två av stiftarna, representanter från förbundet och övriga föreningar inbjudna. En jubileumsskrift, om klubbens första halvsekel, gavs ut.

I samarbete med dåvarande schackklubben Sjöhästen anordnades en simultanmatch mot den sovjetiska stormästaren Salo Flohr, vilken segrade med 37 - 1. Vem eller möjligen vilka två som stod för den enda poängen är inte redovisat.

Vid vårmötet 1960 beslutades att andra spelare från andra föreningar som under sommarens torsdagskvällar besöker MSS, när deras egen förening har stängt, skulle betala 1 krona per kväll. Det ansågs inte vara *oskäligt att dessa schackspelare mot en ringa avgift bidrar med kostnaden för slitage, städning och lyse.*

Vid samma möte utsågs den mångårige kassören Lennart Bogren till hedersledamot.

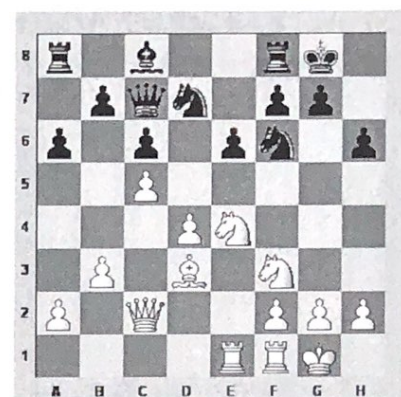
I samband med schackolympiaden i Leipzig 1960 var Döderhultsgruppen utlånad som utställningsföremål. Röhsska Museet hade värderat priset till 10.000 kr. Det var då det...

1961 kan vi notera att Ove Kinnmark i en telefonmatch besegrat dåvarande världsmästaren Michail Tal.

1962 utsågs Erik Börjesson till hedersledamot.

Vid årsmötet 1964 diskuterades möjligheten om att installera telefon. Ett problem med detta var dock att andra sammanslutningar, som hyrde lokalen kunde använda densamma.

På våren 1965 inbjöd Dagens Nyheters schackredaktion MSS att, mot ett arvode av 1.000 kronor,

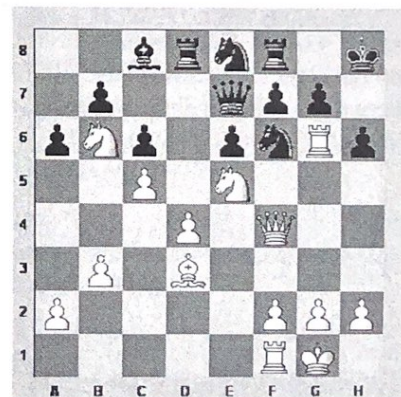

Vit har fått en liten fördel efter öppningen. Om svart hade valt att spela 14... Sxe4 istället för h6 ser 15.Txe4 giftigt ut med en möjlig förflyttning till h4 i draget efter.

15. Sd6 Se8 16. Sc4 Sdf6 17. Sb6 Tb8 18. Te3

Svart står väldigt trångt med sina pjäser. Ståhlberg spelar lugnt och metodiskt dragen innan det stora fyrverkeriet sätter igång.

18... Ld7 19. Se5 Td8 20. Tg3 Lc8 21. Dd2 Kh8 22. Df4 De7 23. Tg6! (diagram)

Inledningen på en mycket vacker kombination.

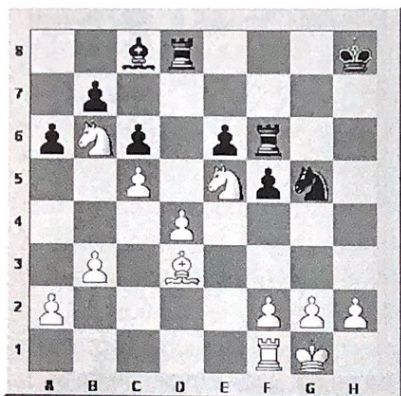
23... Sh7 (23... Kg8 24. Sxc8 Txc8 25. Dxb6 fxb6 26. Dh8+ Kxh8 27. Sxg6+ Kg8 28. Sxe7+ vinner för vit)

24. Txb6 gxb6 25. Dxb6 Sef6 26. Sg4 Se4 27. Lxe4 f5 28. Se5 Tf6

Svart var tvungen att hindra Sg6+.

29. Dh4 Dg7 30. Ld3 Dg5 31. Dxc5 Sxc5 (diagram)

Den värsta krutröken har lagt sig och svarts kung har åtminstone klarat livhanken, men slutspelet som återstår är en munsbiter för Ståhlberg.

32. Te1 Sf7 33. Sf3 Kg7 34. Lc4 Kf8 35. h4 Ke7 36. d5 Th6 37. Sxc8+ Txc8 38. dxe6 Sd8 39. Sd4 Tf6 40. Te5 b5 41. cxb6 e.p. och svart gav upp

Ett fantastiskt parti av Ståhlberg. Turneringen som partiet är hämtat ifrån, var en dubbelrondig tävling mellan sju schackmästare. Ståhlberg vann alla partier utom ett!

Parti 6

Terje Svendsen – C-O Wiman
Göteborg, 1972

Partiet mellan Terje och Carl-Olof blev publicerat i Jostein Westbergs *100 nya spelöppningsfällor* 1974. Här får vi njuta av det igen!

1. e4 e5 2. Sf3 Sc6 3. Lb5 a6
4. La4 Sf6 5. O-O b5 6. Lb3 Le7
7. Te1 O-O 8. d4 Sxd4?

Bättre är 8... d6 medan 8... exd4? ger vit fördel efter 9. e5 Se8 10. Ld5.

spela en tele-match mot Arbetarnas SK i Stockholm. Önskemålet var att vi skulle representeras av Oscar Nilsson och Olof Kinnmark. Matchen spelades och junioren Jan Krüger förstärkte våra mästare och matchen slutade remi.

SM spelades sommaren 1965 i Göteborg samlade över 700 deltagare. 13 av dessa representerade Majornas SS.

Föreningen som allt sedan starten haft ett ständigt bekymmer, nämligen lokalfrågan. I tio år hade lokalen legat i ett saneringshus på Norra Allégatan, men man tvingades flytta när fastigheten skulle rivas. Ny lokaladress blev Andra Långgatan 6. Den 19:e på 58 år. Det skulle bli fler...

1967 -76

På hösten 1969 avled hedersledamoten Oscar Nilsson, 79 år gammal och medlem sedan 1908. En av föreningens verkliga legendarer. Nordisk mästare 1920, klubbmästare åtskilliga gånger, styrelseledamot och en klassisk lagspelare. Han behövde inte påminnas om när det var lagmatch, det hade han nämligen antecknat. En dröm för en lagledare!

I februari 1973 blev det flyttning igen, nämligen till Schackspelets Hus, Haga Kyrkogata 3.

Allsvenska seriesystemet startade hösten 1973 och MSS fick börja i div. III. Samtidigt infördes rankingsystemet och därmed behövde ingen spelare känna sig felplacerad i lagtävlingarna.

Vid årsmötet i september 1974 avgick Erik Börjesson som ordförande efter att i 28 år svingat klubban. Han efterträddes av Tage Bengtsson, som oförfärat vågade ta posten efter legenden Erik. Aktiviteten under mitten av 70-talet kunde dock varit bättre. Det funderades en hel del på hur man skulle få medlemmarna att komma ner på klubbkvällarna. Ett känt problem även idag.

Ny ordförande utsågs 1975, nämligen Rune Lindkvist, eftersom Tage Bengtsson flyttat till Borås. 1976 startades handicaptävlingen Allans blix, som spelades en kväll i månaden. Initiativtagare till denna var Allan Bergström, därav namnet. För varje 100-tal i rankingskillnad fick den lägre rankade en minut extra på klockan. Tanken var att olika starka spelare skulle kunna mötas med jämnöbörda chanser. En god idé eftersom tävlingen fortfarande lever, om än i en tynande tillvaro, 30 år senare.

1977 – 1986

I september 1977 utsågs Carl-Olof Wiman och John Uhlin till hedersmedlemmar i föreningen.

1977 hölls det 70-årsjubileum, en verkligt gungande tillställning, för den firades på färjan till Fredrikshamn. För det svindlande beloppet av 86 kronor fick deltagarna såväl resa som supé.

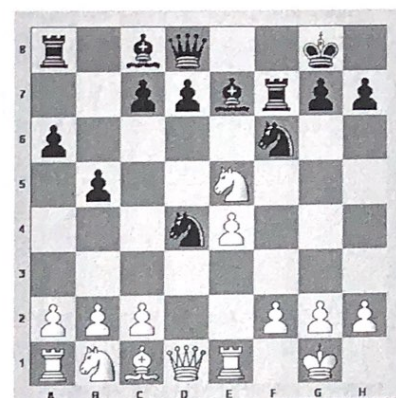
1979 tillverkade tusenkonstnären Carl-Olof Wiman ett demonstrationsbräde. Det användes flitigt då och är i bruk än i dag. Detta år blev Lars-Åke Schneider svensk mästare. Lars-Åke var då medlem i MSS, men huvudmedlem i Jönköping, så vi kan inte ta åt oss hela äran.

I november 1980 spelades en match mot interner på Härlandafängelset. Förmodligen en fängslande tillställning.

1980 försvann Döderhultsgruppen ur MSS låsta lokal. Den verkar därmed vara borta för alltid.

1982 var det dags för jubileum igen. De 75 åren firades på Majgården. Trots den ansevärda åldern kunde en viss förnying märkas i leden. Ett flertal inflyttade, men också lokala, studenter sökte sig till Majorna. Många schacksugna ungdomar gjorde att det alltid var välbesökt på lokalen, trots konkurrens med Manhem, GSF och andra som också hade sina lokaler i Schackspelets Hus.

9. Lxf7+ Txf7 10. Sxe5 (diagram)

Kan svart rädda detta?

Carl-Olof valde att gardera springaren, med 10... c5, vilket var ett misstag. Bästa chansen till försvar har svart efter 10... Tf8 11. Dxd4 Lb7 där det fortfarande finns en del att spela om

11. Sxf7 Kxf7 12. e5 Se8 13. c3 Sc6 14. Dd5+ Kf8 15. Te3 och vit vann.

Carl-Olof Wiman, en av klubbens stora eldsjälar, satt på fel sida av brädet i parti 7. Här ser vi honom vinna också.

Parti 8

C-O Wiman – Erland Nordström
Göteborg, 1977

1. Sf3 Sf6 2. d4 d5 3. c4 e6 4. Sc3 c6 5. Lg5 Sbd7 6. e3 Le7 7. Ld3 0-0 8. 0-0 h6

Än så länge är det förmodligen känd terräng för båda spelarna.

9. Lxf6 Sx6 10. Se5 dxc4
11. Lxc4 Sd5 12. Db3 Ld6 13. Se4 Lc7 14. Tac1 Dh4 15. f4!

Ett bra drag som tar udden av svarts damutflykt och lämnar plats för tornet.